

Bratia a sestry,

neprečítal som celú 14. kapitolu, aby iba jej záver. Píše sa tam o vojne medzi kráľmi. Viacerí králi sa spojili a bojovali proti kráľovi Sodomy. Počuli sme rozhovor medzi Abrahámom a kráľom Sodomy. No ešte predtým sa na scéne objavil kráľ Melchisedek. Spomína sa aj v Starom aj v Novom zákone, ale nie je to len ďalší kráľ. Je to tajomná postava. Prichádza nečakane a nevieme odkiaľ. Autor Listu Židom o Melchisedekovi napísal: „*Nemá otca, nemá matku, nemá rodokmeň, jeho dni sú bez počiatku, jeho život bez konca; podobný je Synovi Božiemu a zostáva kňazom navždy.*“ (Žid 7, 3)

Melchisedek je tiež označený slovom kráľ, a predsa je úplne iný než tí zvyšní králi, ktorí sa tam tiež spomínajú. Melchisedek je predobrazom nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Boh vstupuje do behu dejín a pôsobí. Tak ako vtedy Melchisedek prišiel k Abrahámovi, prišiel neskôr Ježiš, aby zachránil celý svet. Králi sa bijú o moc, ale Melchisedek nie. V dobe, keď sa narodil Ježiš Kristus, vládol kráľ Herodes. Neváhal vykonať strašné činy, len aby sa udržal na kráľovskom tróne. Ježiš vstúpil do dejín sveta a bola to jedinečná a zlomová udalosť. Mnohí vieru v Boha odmietajú. Ďalší zase aj veria, ale len v nejakého Boha, ktorý do behu dejín nezasahuje. Boh, ktorého nám opisuje Biblia, sa o svoje stvorenie zaujíma. Nekoná podľa ľudských predstáv a očakávaní, ale pre ľudské blaho. Boh prichádza na svet.

Profesor starého zákona Ján Heller to vyjadril hneď v nadpise svojej knihy – Boh zostupujúci. Vyznanie, že Boh je v nebesiach nevyzvedá o mieste, ale o moci. Boh má moc nad celým svetom a k padlému stvoreniu sa s láskou a trpezlivosťou skláňa. Melchisedek je kráľ Sálemu. Sálelem znamená pokoj. Slovo pokoj môže každý pochopiť po svojom. Pre niekoho je to blažený stav bez starostí. Je to vnútorný dobrý pocit. Iný si pod slovom pokoj predstaví stav bez vojny. Pokoj ako mier. Slovo pokoj používame aj v negatívnom význame. Keď toho máme veľa, chceme, aby nám všetci dali pokoj. Čítal som aj aforizmus na túto tému. „*Veriaci aj neveriaci ľudia chcú od Boha to isté – aby im dal pokoj.*“ Neveriaci ľudia nechcú mať s Bohom nič spoločné. Na základe Písma svätého veríme, že Ježiš prináša pokoj. Nie je to len vnútorný alebo vonkajší mier. Nie je to život bez starostí. Ježiš povedal: „*Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!*“ (Jn 14, 27) Ježiš za tento pokoj zaplatil životom. Máme ho vďaka Ježišovi. On nám ho zanechal. Nenájdeme ho vo svete. Je to pokoj, ktorý vyháňa strach a smútok. Ten pokoj, ktorý máme skrze vieru v Ježiša Krista, je spojený s vierou, že Boh nás cez všetky životné ťažkosti prevedie a privíta vo svojom kráľovstve.

Melchisedek bol kňazom Boha najvyššieho. Základnou úlohou kňazov v Starom zákone bolo prinášať obete. Pohanské národy prinášali aj ľudské obete. Izraelci to mali jasne a striktné zakázané. Prinášali obete zvierat alebo časť úrody. Mali to byť najlepšie kusy. Kňazi obete prijímali od ľudí a obetovali ich na oltári. Aj kňazi boli nedokonalí a neprinášali niečo, čo by sami vyrobili. Melchisedek je aj ako kňaz predobrazom Krista. Ježiš zomrel na kríži, aby nás zachránil. Stalo sa to raz a je to večne platná obeť. Všemohúci Boh sa pokoril až po smrť na kríži. Bola to dokonalá obeť a žiadne ďalšie obete už nie sú potrebné. Píše sa o tom v Liste Židom: „*Kde sú však hriechy odpustené, niet už viac obetí za hriechy.*“ (10, 18)

Melchisedek priniesol Abrahámovi chlieb a víno. To nám hneď pripomenie poslednú

večeru Ježiša s učeníkmi. Ježiš povedal, že chlieb a víno predstavuje jeho telo a krv. V 1. liste Perovom je napísané: „*Ved' viete, že zo svojho márneho počínania, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka, Krista,*“^(1, 18-19) Ježiš nás nevykúpil skrze to, čo je pominuteľné. Boli sme zachránení skrze to, čo je vzácnejšie ako najvzácnejšie zemské poklady. Ježiš dal samého seba.

Melchisedek požehnal Abraháma. Bez Božieho požehnania je každé ľudské dielo už vopred korunované neúspechom. Žalmista napísal: „*Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik.*“^(127, 1) Hovorí sa, že cesta do pekla je vydláždená dobrými úmyslami. Dobré úmysly nestačia. Je potrebné hľadať Božiu vôľu. Ježiš je pre nás príkladom. Nasledoval Božiu vôľu. Práve kvôli tomu aj zomieral na kríži. Božie dielo nebolo zmarené. Ježiš na tretí deň vstal z mŕtvych.

Rovnako nebude zmarené ani to, nad čím spočíva Božie požehnanie. Farizeji bránili učeníkom hovoriť evanjelium. Vtedy farizej Gamaliel múdro povedal: „*Dajte pokoj týmto ľuďom a nechajte ich. Lebo ak je z ľudí táto rada alebo toto dielo, rozpadne sa; ak je však z Boha, nebudete ich môcť zahubiť.*“^(Sk 5, 38-39) Požehnanie nie je ako amulet. Prosíme o Božie požehnanie preto, lebo si uvedomujeme svoju nedokonalosť a omylnosť. Božia moc sa môže prejaviť aj tam, kde sme my slabí. Nikto nemôže prekaziť to, čo Boh požehnal. Dôverujme Bohu celým srdcom. V tomto svete máme byť šíriteľmi Božieho požehnania. Ježiš povedal: „*Žehnajte tým, čo vás preklínajú...*“^(Lk 6, 28) Aj v 1. Petrovej epištole je napísané podobne: „*žehnajte, lebo na to ste povolani, aby ste zdedili požehnanie.*“^(3, 9)

Melchisedek prijíma od Abraháma desiatok. Boh nepotrebuje naše dary, a predsa máme byť štedrý a nezabúdať na ofery. Máme sa vedieť podeliť o to, čo máme. Niektoré kresťanské cirkvi vyberajú od veriacich presne desiatok z ich príjmov. V našom katechizme je napísané, aby sa človek sám rozhodol, koľko chce oferovať. Dôležité je, aby sme každý svoj príjem pokladali za dar od Boha. Nieкто povie, že prečo by mal dávať niečo z toho, čo si sám zarobil vlastnou prácou. Dávame ofery zo svojich príjmov, pretože dôverujeme Bohu. Veríme, že bez Boha by sme nemali nič. Sme Bohu vďační a nie závislí na tom, čo máme.

Bratia a sestry, Ježiš prišiel na svet, aby ho zachránil. Už v Melchisedekovi vidíme zaslúbeného Mesiáša, ktorý priniesol na svet pokoj, ktorý ani smrť nezmarí. Vydobyl nám večný život, a to skrze obetovanie samého seba. Smieme dúfať v Božie požehnanie a šíriť ho ďalej v tomto svete. Svoju vďačnosť Bohu vyjadrujeme aj svojim nesebeckým a štedrým postojom k všetkému, čo prijímame. Chváľme Boha za záchranu skrze Ježiša Krista a nasledujme Božie slovo. Amen

Vyslanie: Ef 6, 1-9

Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca i od Pána nášho Ježiša Krista i Ducha Svätého. Amen.